

som hindra nytt skifte af redan förut skiftad jord, och för sin del föreslå sådana ändringar deruti, synnerligast uti §§ 3 och 87,

att när inom samfällighet, som förut skiftad är, genom sjösänkning eller annan vattenafledning tillförene sankar egor undergått sådan förändring, att de kunna häfdas såsom åker, men markens fördelning emellan delegarne icke medgifver deras ändamålsenliga odling och bruk; då må, utan hinder deraf att fastställelse blifvit meddelad å äldre skiftesläggning, nytt skifte med innehafvet såsom delningsgrund å dessa egor medgifvas, när samtliga delägare sig derom förena, eller — der de ej åsämjas — egodelningsrätten pröfvat, om och till hvilken utsträckning omskifte kan vara af behovet påkalladt.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1882.

Folke Andersson.

N:o 7.

Af Herr **Eric Olsson:** *Med förslag till tillägg i 3 § 1 kap. samt 1 § 8 kap. af gällande skiftesstadga.*

Enär Kongl. stadgan om skiftesverket i riket genom bestämmelser i 1 kap. 3 § lägger hinder i vägen mot all rubbning af redan verkställt laga skifte, med mindre samtliga delegare åsämjas att till ännu större be-

qvämlighet egolotterna sammanlägga, så har undertecknad härigenom velat föreslå en förändring i stadgan, hvarigenom på alla de ställen, der genom äldre delningar egoskiftena i ängsmarken erhållit den form, att deras uppodlande icke kunde med någon fördel ega rum, hinder icke lades i vägen för de önskvärda odlingsföretag, som berodde af möjligheten att uttappa eller sänka sjöar eller uppressa floder och andra vattendrag.

För några tiotal af år tillbaka hade man icke förutsett den hastiga utveckling, jordbruket skulle komma att erhålla. Metoden att odla foderväxter på den gamla odaljorden var ännu icke så allmänt införd, och vid ett skifte var derföre hvarje delegare angelägen om att behålla sin andel den naturliga ängen. En framtida odling af densamma kunde ingen föreställa sig såsom fördelaktig, emedan man då troddes skola komma att sakna foder; och till följd deraf var man likgiltig om den form egofigurernaingo i ängsmarken, allenast en hvar erhöle sin tillståndiga lott.

Sålunda hade det inträffat, att, såsom exempelvis uti en by i Kumla socken af Nerike (Rahla benämnd), egolotterna i den naturliga ängen bilda figurer af 7,400 fots längd och endast 20 till 110 fots bredd, och hvilkas utseende alltså närmar sig en fjerdedels mil långa gator. Sedan den å, som vattnar dessa egor, blifvit med understöd af allmänna medel uppressad, hade möjlighet till odling af 1,782 tunnland förut vattendränkt mark derigenom blifvit beredd. Men häremot uppreste sig ett hinder i egolotternas oförmälda obeqväma form, hvilken orsakade att marken icke kunde med ringaste hopp om framgång ordentligen odlas, häfdas och dikas m. m.; kommer så härtill att jernvägen mellan Örebro och Halsberg afskär förutnämnde egolotter, så att vid hemförande af grödan långa sträckor af parallelvägar måste passeras, emedan lägenhet att öfverfara jernvägen icke kunde beredas för hvar och en delegare vid dess skifte.

De fördelar, som med den kostsamma åsänkningen åsyftades, kunna icke komma delegarne till godo med mindre en ny delning af berörde egor får ske; men att hindra en sådan står, efter nu gällande lag, i en enda delegares makt; och efter hvad erfarenheten visat kunde samtliga delegares begifvande till en rubbning af äldre egoskifte högst sällan, om någonsin, vinnas, synnerligen om skifteslaget bestode af många delegare med olika stora egolotter, såsom förhållandet är med det af mig omnämnda skifteslag.

På grund häraf och då förhållandet vore på många ställen i landet enahanda eller likartadt med det ofvan antydda, vågar jag vördsamt föreslå, det Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller:

att *dels* till 3 § 1 kap. Kongl. stadgan om skiftesverket i riket den 9 November 1866 måtte göras tillägg af följande innehåll:

Hafva till följd af sjösänkning, årensning eller annan vattenafledning af större omfång än som om upprensning af vattendrag och dikning i allmänhet är i lag föreskrifvet, tillförene sankt egor undergått sådan förändring, att de kunna odlas till åker; och kan genom nytt skifte en för egornas odling och bruk ändamålsenligare indelning åstadkommas, då må, der någon delegare det yrkar, nytt skifte å de egor kunna erhållas, utan hinder af att fastställelse blifvit meddelad å äldre skiftesförrättning;

dels ock i 1 § i 8 kap. af samma stadga må följande tillägg göras:

Skola af den i 1 kap. 3 § sista punkten omnämnda anledning egor ånyo skiftas, gälle ock såsom delningsgrund dervid hvad hvar och en uti samma egor sist innehafte.

Kunna samtliga delegarne sig derom förena eller der de ej åsämjas, må egodelningsrätten pröfva om och till hvilken utsträckning omskifte kan vara af behof påkalladt.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 25 Januari 1882.

Eric Olsson
från Örebro län.

N:o 8.

Af Herr **Eric Olsson**: *Angående pension åt f. d. förrådsvaktmästaren vid Kongl. Nerikes regemente P. Lindberg.*

Med afseende å de fattiga omständigheter, hvori f. d. vaktmästaren vid sjuk- och förrådskassan å Sannahed Pehr Lindberg sig befinner (härledande sig hufvudsakligen derigenom att hans hustru i flera år varit svagsint och